

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/80/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012211158
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012211158.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L., bytom T., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo SLV-PS-PK-128/2012 zo dňa 18.10.2012 a rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa číslo SPOU-OSZ-VZ-46.072-6/2012 zo dňa 10.8.2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. júla 2013, č. k. 6S 2318/2012-32, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 15. júla 2013, č. k. 6S 2318/2012-32, p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd uznesením z 15. júla 2013, č. k. 6S 2318/2012-32, zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania o žalobe zo dňa 10.12.2012, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o zvýšenie výsluhového dôchodku a žalovaný jeho odvolanie odmietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Žalobca navrhol konanie o jeho žalobe prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a čl. 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podať návrh na Ústavný súd Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o určenie súladu ustanovenia § 68 ods. 13 zákona č. 328/2002 Z. z. s Ústavou SR a článku 1 ods. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nakoľko spravodlivé rozhodnutie súdu vo veci žaloby závisí od vyriešenia tejto otázky, ktorú nie je v tomto konaní konajúci súd oprávnený riešiť. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že krajský súd s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 53/2010 a II.ÚS 269/09 konanie neprerušil z dôvodu, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. závisí výslovne od záveru súdu prejednávajúceho vec o nesúlade všeobecne záväzného právneho predpisu s ústavou, zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná a názor účastníka konania je v tomto smere irelevantný. Krajský súd sa s podnetom žalobcu vysporiadal tak, že ako všeobecný súd vykoná ústavne konformný výklad právnej normy prípadne vysvetlí, prečo považuje bez ďalšieho právnou normu za ústavne súladnú. Navrhovateľ napadol uznesenie krajského súdu včas podaným odvolaním. Namietal, že postupom súdu mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred Ústavným súdom SR a keďže sa jedná o

predbežnú prejudiciálnu otázku, bez vyriešenia ktorej nie je možné spravodlivé rozhodnutie vo veci samej, ktorú otázku nie je kompetentný riešiť v konaní sp. zn. 6S 2318/2012 Krajský súd v Bratislave. Nedodržanie tohto zákonného procesného postupu podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 6S 2318/2012 môže mať za následok, že konanie bude mať inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

V konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného podľa piatej časti O.s.p. súd preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia, teda je oprávnený riešiť otázku zákonnosti rozhodnutia a preto aplikácia ustanovenia § 109 ods.1 písm. b) vety prvej O.s.p. v danom prípade neprichádza do úvahy.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 109 ods.1 písm. b) veta druhá O.s.p., v tejto časti uvedené ustanovenie umožňuje súdu, aby pred rozhodnutím vo veci sám posúdil, či na vec sa vzťahujúci zákon je v súlade s ústavou. Nie je preto povinný konanie prerušiť vždy, ak o to účastník konania požiadal v presvedčení, že daný zákon je protiústavný.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne podľa § 219 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.